ወቸው ጉድ!

ኣምሳለች
እሺ እያለች
ኣታለለች
እምቢ ብትል
ምን ታስከትል?

ልጅ ቅጣው
ለሽምጠጣው
ዘልሎ ወጣው
ኣለሁ ብሎ
ሄደ ጥሎ

ጋሽ ገመዳ
ዶፍ ኣራዳ
ያ ወራዳ
ተሽቀርቃሪ
ኣጭበርባሪ!

’ትየ ሙና
ከጋሽ ጠና
በጥሞና
ደጅ ካስጠኑ
ይኮነኑ

ኣባ ተክሌ
ኣልባሌ
ጨው ኣሞሌ
ጥምጥማቸው
ከበዳቸው

እሱን ጥሩት
ኣትቅጠሩት
ምን ትፈሩት
ባባ ዘውዱ
መጣ ጉዱ

በገመቹ
ላዩ ታቹ
ተሰላቹ
መሃል ሆዳቸው
ቡጢ በኋቸው!

ለልመና
’ትየ ሃና
የሉምና
ዘመድኩን
ያ ብኩን

ዘልዓለም
ሲፋለም
ያየ የለም
ና ኣሉት
ሊበሉት

ኣቶ ካሰው
ልጅ ጣሰው
በጣጠሰው
ኣስናቀ
ቦጨቀ

ዘበርጋ
ሳይረጋ
ተዘረጋ
ሲነጋ
ተዋጋ

ዳምጠው
ኣዳለጠው
ኣመለጠው
ኣሓዱ
ምጣዱ

ሓመልማል
ከጀማል
ስትማማል
ሙስጣፋ
ተንከራፋ

ኣቶ ያለው

ሞት ዘለለው
ምን ይሻለው
　　ልጅ ገለታ
　　እንጃለታ

ሳቢሳ
ከግሪሳ
ለቶሎሳ
　　ኣቶ ገቢሳ
　　ያ ደሳሳ

ወልደሩፋኤል
ያ ሳጥናኤል
በሚካኤል
　　ዓርፎ ይሥራ
　　ሰው ኣይጥራ

ጥላሁን
እስኪ ኣሁን
ምን ይሁን
　　ባላባት
　　በቀረባት

እንደፎከረው
ኣከራክረው
ኣይምረው
　　ያጠረው
　　ኣበጠረው

ኣቶ ፈረደ
ተወራረደ
ተንገዳገደ
　　ኣቶ ረታ
　　መላ መታ

ኣቶ ፈለቀ
የልጅ ዘለቀ
ጥርስ ኣወለቀ
　　ዓለሙ
　　ድዳሙ

ለዓብደላ
ኣስኪጠላ

ስጡት ጠላ
　　ሲጠጣ
　　ይንጣጣ

ለቢራራ
ሳይጣራ
ስጡት ቢራ
　　እስኪነቃ
　　ይንቃቃ

ልጅ መርሻ
ከጥሻ
ምን ትሻ
　　ና ውጣ
　　ዓይንህ ይውጣ

ኣድማሱ
ከትራሱ
መለስለሱ
　　ተቃቀፉ
　　ተናቀፉ

ይላላ
ፊት ኋላ
ሞላላ
　　ኋላ-ሸት
　　ጥላ-ሸት

'ትየ ምርጡ
ሲጠጡ
ምኑ ቅጡ
　　ለጠላቸው
　　ኣልከፍላቸው!

ዓለሚቱ
ከማሚቱ
ሲጓተቱ
　　ምሕረቱ
　　መሞቱ

ተማሪ
መሰሪ
ሰርሳሪ

ሲሰረስር
ይከስር

ሊበሉት
ሰለሉት
ደለሉት
ያ ነጋሽ
ተናካሽ

ከወርቁ
መዳረቁ
ይታረቁ
ለፀሎት
ማ’ ብሎት

ፀሓዬ
ከታዬ
ተያዬ
ብድር
በምድር

ኣማረ
ዘመረ
ከበረ
ሲዘምር
ይደምር

ወንዳፍራሽ
ካምባፍራሽ
በኣዳራሽ
ተጣሉ
ሊባሉ

ለኣመሉ
ኣስካሉ
እያሉ
ምን መጣ
ገበጣ

ስብሓቱ
ከጫልቱ
ማንጋቱ
’ንጃለቱ
ያ ገልቱ

ልጅ ሃይሉ
ሳይከፍሉ
ሊበሉ
ብድራቸው
ስጧቸው

ልጅ መራራ
ሲንጠራራ
ተሰበራ
ወደቀ
ደቀቀ

ሰመረ
መከረ
ሰከረ
ሲሰክር
ይፎክር

ገ/ኢ. ጐርፉ።

Back to Meskot

***The views reflected in the above poems are solely of the author and are not necessarily shared by** Meskot**. You may contact G.E. Gorfu for comments at** gegorfu@yahoo.com*